

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **D. B.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2019 č. j. 551/2019-160-SPR/4,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 24. 4. 2019 č. j. 551/2019-160-SPR/4 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 8. 11. 2016 č. j. MHMP 2006292/2016. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce, tehdy přestupce, jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil ke dni 22. 4. 2012 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „*zákon o silničním provozu*“).
2. Ze správního spisu soud ověřil následující podstatné skutečnosti.
3. Dne 17. 5. 2012 bylo přestupci doručeno „*Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského*“.

oprávnění“ vydané správním orgánem I. stupně dne 26. 4. 2012 (dále též „*Oznámení o dosažení 12 bodů*“).

4. Téhož dne, dne 17. 5. 2012, byly doručeny správnímu orgánu I. stupně námitky přestupce proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů.
5. Dne 28. 5. 2012 byla přestupci doručena písemnost ze dne 22. 5. 2012 sp. zn. S-MHMP 625204/2012, v níž správní orgán I. stupně oznámil přestupci, že uplatněním námitek se přerušil běh lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a v důsledku podání námitek prozatím nepozbyl řidičské oprávnění. Nemá proto povinnost odevzdat svůj řidičský průkaz.
6. Dne 4. 10. 2016 bylo přestupci doručeno vyrozumění ze dne 4. 10. 2016, v němž správní orgán I. stupně ho upozornil na možnost vyjádřit se ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení vyrozumění k podkladům pro vydání rozhodnutí (dále též „*Vyrozumění*“).
7. Na uvedené Vyrozumění přestupce reagoval žádostí ze dne 7. 10. 2016, aby stanovená lhůta k vyjádření mu byla přiměřeně prodloužena, a aby při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí mohl nahlédnout do evidenční karty řidiče a do bloků, resp. jejich dílů „A“. Tato žádost byla doručena správnímu orgánu I. stupně dne 10. 10. 2016.
8. Dne 8. 11. 2016 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí č. j. MHMP 2006292/2016, jímž zamítl námitky přestupce a potvrdil zápis 12 bodů do evidence řidiče ke dni 22. 4. 2012. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že vycházel ze spisové dokumentace vedené v registru řidičů k osobě přestupce, a to:
 - 1) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 3. 2008 č. j. ORII-6529/PŘ-2008-11 zaslané orgánem Policie ČR, OŘP Praha II, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 10. 3. 2008 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále též „*zákon č. 200*“), (vjížděl na tramvajový pás v místě, kde je to zakázáno),
 - 2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 6. 6. 2008 č. j. ORME-7290/PŘ-2008-06 zaslané orgánem Policie ČR, OŘP Mělník, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 5. 6. 2008 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti),
 - 3) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 11. 6. 2008 č. j. MP ÚCÚ ÚŘP-60074040000 zaslané orgánem Městské policie hlavního města Prahy, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 11. 6. 2008 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200 (překročení nejvyšší dovolené rychlosti),
 - 4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12. 2. 2009 č. j. ORII-3007/PŘ-2009-001264 zaslané orgánem Policie ČR, OŘP Praha II, na jehož základě byl přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 11. 2. 2009 zaznamenán 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200 (porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky: jako řidič motorového vozidla nerespektoval dopravní značení č. B24b – zákaz odbočování vlevo),
 - 5) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 4. 9. 2009 č. j. KRPS-83694/PŘ-2009-010606 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP Středočeského kraje, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 3. 9. 2009 zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200 (nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem),

- 6) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 16. 10. 2009 č. j. ORI-24759/PŘ-2009-001112 zaslané orgánem Policie ČR, OŘP Praha I, na jehož základě byl přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 10. 10. 2009 zaznamenán 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200 (porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky: zákaz vjezdu všech vozidel),
- ke dni 11. 10. 2010 došlo k zákonnému odečtu 4 bodů po 12 měsících,
- 7) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 4. 7. 2011 č. j. KRPA-26778/PŘ-2011-000007 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP hlavního města Prahy, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 30. 6. 2011 zaznamenány 3 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 200 (za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem),
- 8) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 23. 4. 2012 č. j. KRPJ-45947/PŘ-2012-160041 zaslané orgánem Policie ČR, KŘP kraje Vysočina, na jehož základě byly přestupci ke dni uložení blokové pokuty dne 22. 4. 2012 zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší dovolené rychlosti); dále jen souhrnně „*oznámení o uložení pokut*“.

Správní orgán I. stupně v rozhodnutí po přezkoumání podkladů poukázal na skutečnost, že podklady obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů (datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterých se přestupce dopustil). Přestupky byly projednány s přestupcem na místě, s tímto způsobem s vyřízením věcí přestupce na místě souhlasil. Podklady, na jejich základě jsou záznamy provedeny, jsou způsobilými, žádné pochybnosti správní orgán I. stupně nezjistil. Neztotožnil se proto s blíže nespecifikovanou námitkou přestupce proti záznamu o dosažení 12 bodů. Uvedl, že na správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné správy je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V případě projednání přestupku v blokovém řízení je záznam bodů proveden podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Přidělení bodů bylo provedeno z úřední povinnosti vyplývající ze zákona, nikoli na základě úvahy správního orgánu. Námitky přestupce byly vyhodnoceny jako nedůvodné, záznam bodů byl proveden na základě způsobilých podkladů. Ke sdělení přestupce ze dne 7. 10. 2016, které bylo doručeno dne 10. 10. 2016 správní orgán I. stupně uvedl, že přestupce byl vyzooměn o možnosti realizovat právo vyjádřit se k podkladům podle § 36 a 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“), kterého do dne vyhotovení tohoto rozhodnutí nevyužil. Proti tomuto rozhodnutí podal přestupce odvolání.

9. O odvolání přestupce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 24. 4. 2019 č. j. 551/2019-160-SPR/4, jímž rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění se žalovaný ztotožnil se správním orgánem I. stupně a doplnil, že správní orgán je v předmětném řízení o námitkách oprávněn toliko zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda záznam byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení podle přílohy zákona o silničním provozu. V daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Správní orgán I. stupně v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na ně je nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Pokud

přestupce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny, nelze takovýto nesouhlas úspěšně uplatňovat až v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (správním) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. O provedených záznamech bodů do evidenční karty přestupce nevznikly žádné pochybnosti. Oznámení obsahují veškeré údaje, ze kterých lze určit komu, kdy, kde a za jaká jednání byla bloková pokuta uložena. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace, z jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě zmiňované dokumentace byly přestupci zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Po jejich zhodnocení jednotlivě i ve svém souhrnu lze konstatovat, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K námitce, že listy spisu nejsou číslovány, žalovaný přisvědčil přestupci, že správní orgán I. stupně nepostupoval podle § 17 odst. 1 správního řádu. Toto pochybení však nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, nedošlo tím k porušení práva přestupce. Každá písemnost ve spisu je datována, kdy ji správní orgán I. stupně přijal a chronologicky řazena. Námitce neúměrné doby řízení 4 let žalovaný přestupci přisvědčil, že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu s § 6 správního řádu. Uvedená doba měla za následek, že přestupce mohl po celou dobu dále řídit motorové vozidlo, ačkoli následně spáchal další přestupek, jak vyplynulo z evidenční karty řidiče. Uvedené pochybení správní orgánu I. stupně nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. K poukazu na institut promlčení odkázal na § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Při opakovaném porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je negativním důsledkem dosažení 12 bodů a pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c zákona o silničním provozu. K jeho vrácení může dojít pouze podle § 123d zákona o silničním provozu. Získaných bodů se řidič nemůže „zbavit“ řádným chováním, byť v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu o dosažení 12 bodů nadále přestupce v daném případě disponoval řidičským oprávněním. Nejedná se o porušení zásady *ne bis in idem*, ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku a udělením bodů, či ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů. Záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení. Ačkoli přestupce žádal o pokutové bloky, správní orgán I. stupně neměl povinnost si je vyžadovat. Záznam bodů byl proveden na základě oznámení o uložení pokuty. Vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v těchto oznámeních, je nutné vycházet z dalších důkazů. Je třeba proto posuzovat kvalitu zpochybňujících tvrzení přestupce i kvalitu oznámení o uložení pokuty. Přestupce svá tvrzení ničím nepodložil, pouze nesouhlasil se záznamy, proto podal námitky. Obecná argumentace přestupce nemohla zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. V daném případě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahuje konkrétní jednání konkrétní osoby, které není zaměnitelné s jiným jednáním. Zmiňovaná oznámení ve spise jsou dostatečně přesná, identifikují přestupce, označují místo a čas spáchání přestupků, specifikují přestupková jednání přestupce, uvádí porušení konkrétních ustanovení zákona o silničním provozu, za něž byly přestupci uloženy blokové pokuty. S návrhem přestupce na obstarání pokutových bloků se správní orgán I. stupně vypořádal na str. 4 rozhodnutí, s ním se žalovaný ztotožňuje a na něj odkazuje. Přestupce rozporoval jednotlivé údaje v konkrétních pokutových blocích v doplnění odvolání. Řízení o námitkách není sankční

správní řízení, je proto na něj plně uplatnitelná zásada koncentrace řízení. Žalovaný uzavřel, že řízení nebylo stíženo vadou, která by měla vliv na správnost či zákonnost napadeného rozhodnutí.

10. Správní spis obsahuje osm shora popsaných jednotlivých oznámení o uložení pokuty.
11. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
12. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá porušení práva na spravedlivý proces, ve věci nebylo rozhodnuto v přiměřené lhůtě bez zbytečných průtahů. Od posledního úkonu správního orgánu I. stupně dne 22. 5. 2012 do doby vyrozumění o možnosti seznámit se se spisem dne 4. 10. 2016, uplynuly více jak 4 roky. Žalobce se proto mohl domnívat, že záležitost byla uložena *ad acta*. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno dne 8. 11. 2016, o odvolání bylo rozhodnuto dne 24. 4. 2019, což je za další 2 roky a 5 měsíců. Byl tudíž porušen čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Za uvedenou dobu by žalobci bývaly byly umazány všechny body, které se v bodovém hodnocení řidičů evidují. Přestupkové jednání, které vychází z trestních zásad, by mělo být za uvedenou dobu promlčeno. Jelikož výchovný účinek spravedlivého trestání je délkou trvání řízení popřen, jednání by mělo být i zhlazeno. Není přijatelné, aby řidič byl po uvedenou dobu ponechán v nejistotě, jak jeho případ dopadne.
13. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce poukazuje na povinnost z úřední moci informovat řidiče o zaznamenání jednotlivých bodů. Nepovažuje za dostatečné vyrozumění až při dosažení 12 bodů, protože v momentě, kdy je vyrozuměn až o maximálním počtu bodů, nemůže přijmout opatření k nápravě. Popírá se tím základní účel bodového systému, kterým je výchovný vliv na řidiče a jeho chování v silničním provozu. Povinnost informovat řidiče o záznamu jednotlivých bodů podle žalobce vyplývá z § 4 odst. 2, 3 správního řádu a § 123e odst. 6 zákona o silničním provozu.
14. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné, jelikož poté, co po 4 letech nečinnosti správní orgán I. stupně žalobci stanovil zjevně nepřiměřenou lhůtu 5 pracovních dnů k vyjádření se k podkladům před rozhodnutím, dne 7. 10. 2016 požádal žalobce o její přiměřené prodloužení. Správní orgán I. stupně namísto toho, aby o žádosti rozhodl (usnesením o prodloužení lhůty, nebo odůvodněným zamítnutím žádosti), věc rozhodl. Žalobce nesouhlasí se žalovaným, který v napadeném rozhodnutí deklaroval, že provedl prošetření zapsání bodů. Podle žalobce naopak ze správního spisu vyplývá, že si žalovaný neopatřil dokumenty, aby správnost údajů prošetřil. Žalobce přitom v řízení vyjádřil pochybnosti o zaznamenaných údajích v jednotlivých oznámeních o uložení pokuty a v částech „A“ pokutových bloků, že přestupek byl se žalobcem v blokovém řízení projednán, a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Žalobce dále nesouhlasí se žalovaným, že žalobce „svých práv nevyužil“, jelikož požadoval prodloužení lhůty k vyjádření i doplnění bloků do spisu, což žalovaný nezajistil. Podle žalobce postupoval žalovaný v rozporu s § 50 odst. 3 správního řádu.
15. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce uvádí, že na otázku počtu zapsaných bodů by měla být aplikována zásada, že se užije pozdějšího zákona, jestliže je to pro pachatele příznivější. V daném případě měl žalovaný přihlídnout ke změně legislativy, kdy za telefonování za jízdy byl počet bodů z původních 3 snížen na stávající 2 body a další jednání, která dříve

podléhala záznamu 1 bodu, již nejsou bodována vůbec. V případě tří záznamů se jednalo o skutky, které byly s účinností od 1. 8. 2011 z bodového postihu vypuštěny pro bagatelní porušení pravidel silničního provozu a nadále bodována nejsou. Žalobce je za ně přitom i nadále postihován pozbytím řidičského oprávnění. Žalobce dále namítá, že v případě posledního záznamu bodů do evidenční karty řidiče byl postižen dvakrát v téže věci, neboť vedle pokuty v blokovém řízení došlo k pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů ex lege. Záznam bodů ze dne 24. 4. 2012 byl proveden v návaznosti na pravomocně uloženou pokutu v blokovém řízení za přestupek, tudíž u tohoto posledního záznamu je dána totožnost skutku, jelikož je činěn za stejné jednání jako uložená pokuta. Byla proto porušena zásada *ne bis in idem*.

16. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Setrval na závěrech napadeného rozhodnutí a uvedl, že v daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů. Obstarané podklady pro záznam bodů považuje za dostatečné podklady.
17. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný s takovým projednáním věci ve lhůtě soudem stanovené nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); žalovaný tudíž souhlasil konkludentně.
18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud shledal, že žaloba je důvodná.
19. Městský soud posoudil věc takto:
20. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítl, že ačkoli dne 7. 10. 2016 požádal správní orgán I. stupně, aby mu 5 denní lhůtu k vyjádření přiměřeně prodloužil, jelikož řízení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení bylo zahájeno v polovině roku 2012, a současně, aby při seznámení se s podklady mohl nahlédnout do EKŘ a do bloků, resp. jejich dílů „A“, na jejichž základě mu následně do EKŘ byly zaznamenány body, správní orgán I. stupně namísto očekávaného usnesení o prodloužení lhůty, popř. odůvodněného zamítnutí žádosti, zaslal žalobci rozhodnutí ve věci.
21. Podle § 36 odst. 1 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávnění navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.*
22. Podle § 36 odst. 2 správního řádu *účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.*
23. Podle § 36 odst. 3 věta první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
24. Soud ze správního spisu ověřil, že dne 17. 5. 2012 byly doručeny správnímu orgánu I. stupně námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů, na což správní orgán I. stupně reagoval dne 22. 5. 2012 sdělením, že žalobce v důsledku podání námitek prozatím nepozbyl řidičské oprávnění, nemá tudíž povinnost odevzdat svůj řidičský průkaz. Dalším úkonem ve věci bylo po čtyřech letech Vyrozumění žalobci ze dne 4. 10. 2016 (úterý) o

možnosti vyjádřit se ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne jeho doručení k podkladům pro vydání rozhodnutí. Na uvedené Vyrozumění žalobce reagoval písemnou žádostí ze dne 7. 10. 2016 (pátek), která byla doručena správnímu orgánu I. stupně dne 10. 10. 2016 (pondělí), aby správní orgán I. stupně mu stanovenou lhůtu k vyjádření přiměřeně prodloužil, jelikož „s ohledem na dobu, která uplynula od posledního úkonu správního orgánu, je nezbytné se v nastalé situaci zorientovat, zejména věc probrat s mým právním zástupcem, což není v mých silách ve vámi stanovené lhůtě. Současně s vymezením nové, situaci odpovídající lhůty, žádám, abych mohl při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, které považuji za nezbytné k uplatnění svých práv účastníka řízení, nahlédnout do EKŘ a také do bloků, resp. jejich dílů A, na jejichž základě mi byly následně do EKŘ zaznamenány body“. Aniž by správní orgán I. stupně na žádost žalobce reagoval, dne 8. 11. 2016 vydal ve věci rozhodnutí, jímž zamítl námitky žalobce a potvrdil zápis 12 bodů do evidence řidiče ke dni 22. 4. 2012.

25. Uvedenou žádostí ze dne 7. 10. 2016) dal žalobce správnímu orgánu I. stupně jednoznačně najevo, že požaduje prodloužení stanovené lhůty, protože hodlá využít právo seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí, dále požaduje nahlédnout do evidenční karty řidiče a do dílů „A“ pokutových bloků, a to s odůvodněním, že od předchozího úkonu správního orgánu uběhla delší doba (předchozí úkon správního orgánu I. stupně byl dne 22. 5. 2012, před více jak čtyřmi lety). V dané věci správní orgán I. stupně namísto toho, aby rozhodl o žádosti žalobce o prodloužení lhůty seznámení se se spisem, bez dalšího vydal rozhodnutí. V rozhodnutí ve čtvrtém odstavci na str. 3 k žádosti žalobce se správní orgán I. stupně toliko vyjádřil, že vyrozuměl žalobce o možnosti realizovat právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, „do dne vyhotovení tohoto rozhodnutí, tj. 08. 11. 2016, D. B. svých práv nevyužil. Není povinností občana svého práva využít, je to jeho právo. Skutečnost, že D. B. svého práva nevyužil, nebrání vydání rozhodnutí o námitkách“.
26. S citovaným závěrem správního orgánu I. stupně k této otázce se soud neztotožnil.
27. Je zřejmé, že žádostí žalobce se správní orgán I. stupně nezabýval, upřel tudíž žalobci možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Správní orgán I. stupně tím porušil zásady dobré správy a upřel žalobci možnost seznámit se se správním spisem před vydáním rozhodnutí. Otázkou postupu správních orgánů se zabýval již Ústavní soud, který v nález ze dne 3. 3. 2005 sp. zn. II. ÚS 329/04 dovodil, že je porušením principu právního státu, pokud správní orgán nedal stěžovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění. V daném případě žalobce na základě podané žádosti byl oprávněn očekávat reakci správního orgánu I. stupně o poskytnutí lhůty v souladu se zásadou legitimního očekávání, která je v konkrétním případě opřena o § 36 odst. 1 a 3 správního řádu. Správní orgán I. stupně tudíž předčasně ve věci vydal rozhodnutí.
28. Pokud správní orgán nerozhodl o legitimní žádosti žalobce o prodloužení lhůty k možnosti seznámit se se spisem, jedná se o vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015 č. j. 3 As 142/2014-34).
29. Vliv daného procesního pochybení na zákonnost napadeného rozhodnutí zesiluje rovněž skutečnost, že žalovaný se touto námitkou v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval, a to přesto, že žalobce namítal, že očekával usnesení o prodloužení lhůty k seznámení se

spisem, či zamítnutí jeho žádosti, v prvním odstavci na str. 3 odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 12. 2016. V tomto směru napadené rozhodnutí vykazuje znaky nepřezkoumatelnosti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

30. Soud z uvedeného důvodu proto vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, aniž by se zabýval dalšími námitkami uplatněnými v žalobě.
31. Žalovaný, resp. správní orgán I. stupně, poté, co rozhodne o žádosti žalobce o prodloužení lhůty k seznámení se se spisem, zohlední v dalším řízení nejen námitky žalobce, které uplatnil v žalobě, nýbrž i aktuální judikaturu Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu, týkající se oblasti dispozice pokutových bloků, jsou-li proti nim v řízení uplatněny námitky.
32. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
33. Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, kterou představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu. Soud nerozhodoval o žalobcem zaplaceném soudním poplatku za odkladný účinek ve výši 1 000 Kč, neboť v této části žalobce nebyl úspěšným. Usnesením ze dne 19. 7. 2019 č. j. 3 A 108/2019-38 nebyl žalobě odkladný účinek (z podnětu žalobce) přiznán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu